

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce P. T. T. proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. srpna 2010, č. j. CPR-1718-1/ČJ-2010-9CPR-C235,

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. srpna 2010, č. j. CPR-1718-1/ČJ-2010-9CPR-C235, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7808 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 6. října 2009 zamítla Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Rumburk, skupina povolování pobytu Děčín, žalobcovu žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle § 46 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů; zjistila totiž, že žalobce je evidován v evidenci nežádoucích osob.

K žalobcovu odvolání proti tomuto rozhodnutí změnila žalovaná formulaci výroku svým rozhodnutím ze dne 9. srpna 2010; věcně ale zůstalo rozhodnutí nezměněno. Žalovaná zdůraznila, že ke dni vydání rozhodnutí v prvním stupni, tj. k 6. říjnu 2009, byl žalobce evidován v evidenci nežádoucích osob, a správní orgán tedy nemohl o jeho žádosti rozhodnout jinak. Ačkoli bylo rozhodnutí o správním vyhoštění napadeno správní žalobou, zůstávalo stále pravomocné, a bylo tak i nadále podkladem pro označení žalobce za nežádoucí osobu. Žádost o přerušení řízení, sepsaná dne 5. října 2009, byla správnímu orgánu doručena až dne 7. října 2009, tedy po vydání rozhodnutí ve věci (navíc bez udělené plné moci, ačkoli žádost podal za žalobce advokát).

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce namítl, že do evidence nežádoucích osob byl zařazen na základě rozhodnutí o správním vyhoštění vydaného dne 13. května 2010. Jelikož však proti tomuto rozhodnutí podal žalobu, která má ze zákona odkladný účinek, nemělo by mít rozhodnutí o správním vyhoštění ani negativní účinky ve formě zařazení žalobce do evidence nežádoucích osob, neboť s ohledem na odkladný účinek žaloby není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné. Naopak v této situaci by měl správní orgán přerušit řízení podle § 64 odst. 3 správního řádu z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce. Správní orgán to neučinil, žalobce proto podal žádost o přerušení řízení; ani té však správní orgán nevyhověl, ačkoli podle § 64 odst. 2 správního řádu je to jeho povinností (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ve věci 11 Ca 365/2008). Dále správní orgány pochybily i tím, že se nezabývaly důvody, pro které byl žalobce zařazen do evidence nežádoucích osob, resp. neuvedly žádné úvahy o tom, zda byl žalobce označen za nežádoucí osobu důvodně. Rovněž ve svém rozhodnutí opomněly zdůvodnit, zda je rozhodnutí přiměřené z pohledu dopadu do soukromého a rodinného života (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci 1 As 14/2008). Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech vyslovených v napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Žaloba je důvodná.

První žalobní námitka se týká vlivu správní žaloby podané proti rozhodnutí o správním vyhoštění na skutečnost, že žalobce byl zanesen do evidence nežádoucích osob. Podle § 154 odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Policie označí cizince za nežádoucí osobu na základě pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění. Je-li proti rozhodnutí o správním vyhoštění podána správní žaloba, nastává ze zákona její odkladný účinek; napadené rozhodnutí tedy nelze vykonat, tj. cizince nelze vyhostit. Podání žaloby však nemá vliv na právní moc napadeného rozhodnutí; i nadále tak rozhodnutí zůstává pravomocné a na evidování žalobce v evidenci nežádoucích osob se nic nemění. Jiný výklad by byl absurdní: cizinci by totiž stačilo podat žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, aby negoval svůj výskyt v evidenci nežádoucích osob, a pak by mohl získat povolení k dlouhodobému pobytu bez ohledu na to, že byl bezprostředně předtím vyhoštěn (a nebýt žaloby, nemohl by se na území zdržovat déle než po dobu nezbytně nutnou, natož tu dlouhodobě pobývat). Tato námitka tak není důvodná.

Nemůže obstát ani námitka týkající se žádosti o přerušení řízení. Správní orgán vyrozuměl žalobce dne 30. září 2009 o tom, že ve věci byly shromážděny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Sdělil zároveň žalobci, že se s podklady může seznámit a vyjádřit se k nim, případně navrhnout jejich doplnění, ve lhůtě pěti dnů od převzetí vyrozumění. Pokud této své možnosti nevyužije, vydá správní orgán rozhodnutí ve věci. Toto vyrozumění si žalobce převzal dne 30. září 2009; lhůta pěti dnů uplynula dne 5. října 2009, aniž žalobce využil možnosti seznámit se s podklady. Správní orgán tedy postupoval zcela předvídatelně,

pokud dne 6. října 2009 rozhodl ve věci, a žádost o přerušení řízení, která mu byla doručena dne 7. října 2009, již nemohla jeho postup nijak zvrátit. Není podstatné, že žádost byla podána k poštovní přepravě dne 5. října 2009; důležité je naopak to, kdy byla správnímu orgánu doručena, a kdy se o ní tedy fakticky dozvěděl. Běžné (a očekávatelné) prodlení zásilky dodávané poštovní přepravou jde k tíži žalobce.

Důvodná je však námitka třetí, podle níž se správní orgány měly zabývat důvody, pro něž byl žalobce označen za nežádoucí osobu. Z rozsudku NSS ve věci 1 As 14/2008, vydaného dne 16. dubna 2008, plyne, že při rozhodování ve věci žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu nemohou správní orgány vycházet pouze z holého faktu, že žadatel je evidován v evidenci nežádoucích osob. Podkladem pro zařazení cizince do evidence podle § 154 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. je označení cizince za nežádoucí osobu. Při posuzování otázky, zda označení cizince jako nežádoucí osoby přichází v úvahu, je nutno posoudit přiměřenost tohoto „rozhodnutí“, resp. úkonu, a to z pohledu dopadu do soukromého a rodinného života cizince. V rámci řízení ve věci žádosti o povolení k pobytu musejí správní orgány provést a do svých rozhodnutí zahrnout úvahu o tom, zda cizinec byl označen za nežádoucí osobu důvodně: samotné označení cizince za nežádoucí osobu totiž nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu, protože nejde o rozhodnutí o právech a povinnostech fyzické osoby. Správní orgány se tak nemohou omezit na pouhé konstatování, že cizinec byl zařazen do evidence nežádoucích osob, ale musejí se zabývat i konkrétními skutkovými okolnostmi, které vedly příslušné správní orgány k zařazení cizince do evidence. V projednávané věci se těmito otázkami vůbec nezabýval ani správní orgán prvního stupně, ani žalovaný; napadené rozhodnutí je proto v této části nepřezkoumatelné, protože chybí úvaha o tom, zda byl žalobce důvodně označen jako nežádoucí osoba a zda je tento úkon přiměřený z hlediska dopadu do jeho soukromého a rodinného života.

Žalobce se svou žalobou tedy úspěš; soud proto napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost [§ 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)] a vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a žalovaná je tak povinna zaplatit mu náklady řízení o žalobě, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku (2000 Kč) a z odměny advokáta za dva úkony právní služby – převzetí zastoupení a podání k soudu (2 x 2100 Kč) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) a přechodného ustanovení čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb., včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 1008 Kč odpovídající dani, kterou je tento zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy žalobci náleží (2000 + 4800 + 1008 =) 7808 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. listopadu 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková